

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

20 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte: Timofti Vladimir,
judecători: Toma Nadejda și Boico Victor,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocatul Plămădeală Roman în numele inculpatului Zlotea Artiom, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 mai 2019, în cauza penală privindu-l pe

Zlotea Artiom xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 23.01.2019 – 26.03.2019;

Instanța de apel: 09.04.2019 – 07.05.2019;

Instanța de recurs: 14.08.2019 – 20.11.2019;

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Hâncești, sediul Central din 26 martie 2019, Zlotea Artiom a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal și, în baza acestei legi, a fost condamnat la pedeapsa cu închisoare pe un termen de 3 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Zlotea Artiom a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal și, în baza acestei legi, fiind condamnat la pedeapsa cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 25000 lei.

În baza art. 87 Cod penal, pedepsele stabilite prin prezenta sentință se execută de sine stătător.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Zlotea Artiom la 09 februarie 2018, aproximativ la orele 18.00, fără permisiune, ilegal a pătruns în gospodăria lui Ion Guțuțui, situată în xxxxx și la solicitările ultimului de a părăsi gospodăria, refuza să o părăsească.

Astfel, prin acțiunile sale a comis infracțiunea prevăzută de art. 179 alin. (1) Cod penal - *violarea de domiciliu, adică pătrunderea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia ori refuzul de a le părăsi la cererea ei.*

Tot el, continuându-și acțiunile ilegale, la aceeași dată, aproximativ la orele 18.15, aflându-se în gospodăria lui Ion Guțuțui situată în xxxxx, acționând în mod intenționat și având drept scop provocarea leziunilor corporale, în baza relațiilor reciproc ostile, intenționat i-a aplicat ultimului multiple lovituri cu o coadă de sapă peste diferite părți ale corpului, cauzându-i conform concluziei raportului de expertiză judiciară nr. 201822D0058 din 20.03.2018 fractură a coastelor 6, 7, 8, pe linia scapulară pe dreapta cu deplasare moderată, fractură dublă a coastei 7, fractură a coastelor 8,9 pe linia scapulară stânga, penumotorax pe stânga, leziuni ce duc la dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămări corporale medii.

Astfel, prin acțiunile sale a comis infracțiunea prevăzută de art. 152 alin. (1) Cod penal – *vătămarea intenționată medie a integrității corporale, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de avocatul Bătrîncea Ion în interesele inculpatului Zlotea Artiom, solicitând admiterea apelului și casarea integrală a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, cu achitarea inculpatului Zlotea Artiom pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, invocând următoarele argumente:

- sentința de condamnare este neîntemeiată;

- instanța de judecată își bazează în special soluția de condamnare și recunoașterea vinovăției inculpatului prin: declarațiile părții vătămate; declarațiile martorilor; proces-verbal de consemnare a plângerii; raport de expertiză; informația telefonică 902;

- având la caz toate aceste probe reținute de către instanță, cât și declarațiile părților date în instanța de judecată, consideră că, nici una din aceste probe nu indică direct la vinovăția inculpatului. Toate acestea sunt niște presupuneri care nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare;

- normele prevăzute de art. 14, 15, 113 Cod penal, nu au fost respectate de către instanța ce fond, ca rezultat a emis o sentință de condamnare;

- fiind audiați în cadrul cercetării judecătorești partea vătămată și martorul Tiron Angela, nu au furnizat instanței de judecată suficientă informație pentru a confirma vinovăția inculpatului Zlotea Artiom la săvârșirea infracțiunii, în cazul dat consideră că vinovăția inculpatului nu a fost demonstrată în instanța de judecată;

- în lipsa altor probe decât audierea acestor martori, consideră că învinuirea adusă inculpatului este una formală fiind lipsită de probatoriu la caz;

- în lumina celor enunțate anterior și prin prisma altor lacune admise de organul de urmărire penală, insistă asupra faptului că, pe tot parcursul procesului penal, autoritățile statului nici nu au încercat să elucideze aspecte ce țin de existența sau lipsa legăturii cauzale dintre fapta inculpatului și consecințele survenite.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 mai 2019, a fost respins ca nefondat apelul declarat de avocatul Bătrîncea Ion în numele inculpatului Zlotea Artiom, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat, că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost

dovedită cu certitudine și fără echivoc, prima instanță dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Instanța de apel a conchis că aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, instanța de apel a reținut, că deși inculpatul Zlotea Artiom nu recunoaște vina, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate a fost confirmată prin următoarea sistemă de probe analizate și apreciate de instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi:

- declarațiile părții vătămate Guțuțui Ion;
- declarațiile martorului Tiron Angela;
- conținutul procesului-verbal de consemnare a plângerii orale din 11 februarie 2018 depuse de Ion Guțuțui (f. d. 11);
- conținutul informației telefonice 902 din 10.02.2018 ora 19.35 (f. d. 12);
- conținutul procesului-verbal de cercetare la față locului din 11 februarie 2018 (f. d. 14 - 18);
- conținutul raportului de expertiză judiciară nr. 201822D0053 din 12.03.2018 (f. d. 27 - 28);
- conținutul raportului de expertiză judiciară nr. 201822D0058 din 20.03.2018 (f. d. 31 - 32).

Instanța de apel, verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, a ajuns la concluzia, că solicitarea apărării privind achitarea inculpatului Zlotea Artiom, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, este neîntemeiată, deoarece prima instanță corect a constatat ca fiind dovedită pe deplin vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 152 alin. (1), 179 alin. (1) Cod penal, or, la materialele cauzei penale au fost administrate suficiente probe pertinente și concludente prin care se atestă vinovăția lui Zlotea Artiom în săvârșirea infracțiunilor incriminate.

Instanța de apel a considerat ca fiind neîntemeiat argumentul apelantului potrivit căruia, prima instanță și-ar fi întemeiat sentința de condamnare doar pe declarațiile martorului Tiron Angela și a părții vătămate, care nu au furnizat instanței suficientă informație ce ar confirma vinovăția inculpatului.

Or, instanța de apel, a conchis, că prima instanță și-a întemeiat soluția de condamnare a inculpatului Zlotea Artiom în baza cumulului de probe administrare în cauza penală care au fost apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Totodată, instanța de apel a menționat că, potrivit conținutului raportului de expertiză judiciară nr. 201822D0058 din 20.03.2018, în documentele medicale prezentate, la Guțuțui Ion au fost depistate leziuni corporale: fractură a coastelor 6, 7, 8 pe linia scapulară pe dreapta cu deplasare moderată, fractură dublă a coastei 7, fractură a coastelor 8, 9 pe linia scapulară stânga, pneumotorax pe stânga - leziuni care au fost produse în urma acțiunii

traumatice repetate a unui(or) obiect(e) dur(e) contondent(e) în aceeași vreme, cu 1-2 zile înainte de internare în IMSP SR Hâncești, se încadrează în timpul și circumstanțele indicate în ordonanță. Leziunile menționate duc la dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămări corporale medii. Leziunile corporale depistate la Ion Guțuțui nu sunt caracteristice cauzării cu mâna proprie. Particularitățile morfologice, localizarea leziunilor corporale menționate, circumstanțele cauzei prezentate exclud formarea lor la cădere pasivă din poziție ortostatică pe suprafața plană fixă (f.d. 31 -32).

În acest context instanța de apel a reținut ca plauzibilă concluzia primei instanțe potrivit căreia, între acțiunile inculpatului Zlotea Artiom și vătămarile corporale constatate la partea vătămată Ion Guțuțui există o legătura causală directă.

Astfel, instanța de apel a susținut concluziile primei instanțe, care a stabilit că, reieșind din circumstanțele faptei, din declarațiile martorului, a părții vătămate, acțiunile inculpatului corect au fost încadrate juridic de către organul de urmărire penală în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, deoarece din probatoriu administrat și verificat în cadrul ședințelor de judecată s-a stabilit cu certitudine că vătămarea corporală medie, cauzată părții vătămate Ion Guțuțui au fost cauzată de către inculpat pe fundalul relațiilor ostile dintre acestea.

Instanța de apel a menționat că, declarațiile părții vătămate cât și ale martorului Tioron Angela oferite în instanța de judecată sunt consecvente, corespund cu declarațiile date în cadrul urmăririi penale și coroborează cu celelalte probe prezentate și verificate în cadrul cercetării judecătorești. Martorul și partea vătămată au fost preveniți de răspunderea penală pentru darea declarațiilor intenționat false, și prin urmare, nu există temei de a aprecia critic aceste declarații oferite sub jurământ și care corespund adevărului.

Cu referire la componența infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a reținut că prin declarațiile părții vătămate, dar și a materialelor examinate, a fost dovedită săvârșirea acestei infracțiuni și anume pătrunderea inculpatului Zlotea Artiom în domiciliul părții vătămate Guțuțui Ion.

În acest sens instanța de apel a menționat că prima instanță corect a ajuns la concluzia, că faptul pătrunderii ilegale a lui Zlotea Artiom în domiciliul părții vătămate Guțuțui Ion și refuzul acestuia a de părăsi locuința părții vătămate, se confirmă inclusiv prin conținutul procesului-verbal de cercetare la fața locului din 11 februarie 2018 efectuat la domiciliul și cu acordul lui Guțuțui Ion, unde în urma examinării s-a constatat, că gardul gospodăriei este deteriorat (culcat la pământ), ușa de la intrare este scoasă și plasată jos la podea, pe scările casei se observă multe cioburi de sticlă de la geamurile deteriorate, geamul de la ușa interioară la fel este deteriorat. În ogradă se află a doua casă la care geamul este deteriorat, iar în casă pe frigider este amplasat un televizor care are ecranul deteriorat, anexată fiind și planșa ilustrativă (f.d. 14-18).

Mai mult ca atât, fiind audiat în calitate de învinuit Zlotea Artiom, a recunoscut că a intrat în ograda în ograda lui Guțuțui Ion (f.d. 63).

În aceste condiții instanța de apel a considerat corectă concluzia primei instanțe, că vinovăția inculpatului Zlotea Artiom în comiterea infracțiunilor

prevăzute de art. art. 152 alin. (1), 179 alin. (1) Cod penal, a fost dovedită pe deplin în baza probelor prezentate la cauza penală, fiind demonstrată în afara oricărui dubiu rezonabil.

Privitor la numirea pedepsei penale, instanța de apel a conchis că instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

6. Împotriva deciziei instanței de apel, la 02 iulie 2019, în termen, declară recurs ordinar avocatul Plămădeală Roman în numele inculpatului Zlotea Artiom, prin care solicită admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a inculpatului.

În motivarea recursului, invocând temei de drept prevăzut de pct. 6) și 8) alin. (1) art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- instanțelor inferioare nu le-a fost furnizată suficientă informație pertinentă cazului care apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ar confirma vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii.

7. Procurorul prin referința depusă a solicitat declararea inadmisibilității recursului pe motiv, că motivele invocate în recurs au constituit obiect de examinare în instanța de apel, și o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza hotărârii de condamnare nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei și respectiv hotărârea contestată conține motive legale pe care se întemeiază soluția.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Din textul recursului Colegiul penal constată, că avocatul Plămădeală Roman în recursul ordinar ca temei de casare invocă pct. 6) și 8) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală.

Conform alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de

instanțele de fond și de apel în cazul, când: *pct. 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; pct. 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Colegiul penal menționează, că potrivit practicii judiciare constante, *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Colegiul penal constată că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal consideră, că argumentele aduse de recurent în susținerea solicitărilor sale, au constituit obiect de examinare în instanța de apel, și asupra acestora instanța s-a expus în mod întemeiat așa cum este indicat în pct. 5 al prezentei decizii, dând o apreciere probelor conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar tuturor probelor în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, ajungând la o concluzie corectă privind calificarea infracțiunilor săvârșite de către Zlotea Artiom în baza art. 152 alin. (1) și 179 alin. (1) Cod penal, stabilind corect existența în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive ale infracțiunilor în baza cărora a fost condamnat, precum și faptul că inculpatul este subiect al infracțiunilor pentru care a fost recunoscut vinovat, concluzii pe care instanța de recurs le însușește, considerând că nu este necesară repetarea acestora.

În acest sens Colegiul penal subliniază că, potrivit jurisprudenței CtEDO nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. Or, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Mai mult decât atât, Colegiul consideră necesar a menționa, că potrivit prevederilor art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, că aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune recurentul este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond și aceasta nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, astfel invocarea acestei chestiuni drept temei de casare în recursul ordinar este lipsită de suport legal.

Astfel, Colegiul penal atestă, că la examinarea cauzei de către instanța de apel au fost respectate prevederile legale prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar temeiurile invocate de către recurent prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de avocatul Plămădeală Roman în numele inculpatului Zlotea Artiom, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 mai 2019, în cauza penală privindu-l pe **Zlotea Artiom xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **20 decembrie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor